

L'amic alemany

A principis de setembre ens visita en Matthias, un col·laborador alemany amb qui treballem fa temps. Aquest any en Matthias ha passat l'estiu entre la Costa Brava i la Garrotxa, i ens diu que està encantat amb tot el que ha vist. Parlem també de la Sra. Merkel, que tan poques simpaties genera al sud d'Europa, i de la crisi dels refugiats. Estem sorpresos del canvi d'actitud, després de l'incident que va protagonitzar la Sra. Merkel amb aquella nena palestina que demanava refugi. En Matthias riu: ella també mira les enquestes i qui realment s'ha implicat amb els refugiats és la societat alemanya en general, per tant no pot deixar d'atendre aquesta demanda. A més, ens explica que segurament coneixem poc el personatge: per una banda, ens diu, és la líder conservadora europea amb més temps en el poder: amb aquesta ja són tres legislatures, però la clau és que les dues primeres van ser en coalició amb els socialdemòcrates, l'altre gran partit del país, i van arribar a consensos sobre els temes importants per superar la crisi amb èxit. L'actitud de Merkel va ser dialogant i va negociar els canvis amb totes les parts implicades abans d'imposar-los. Per l'altra, l'opinió d'en Matthias és que els sacrificis que demana Alemanya al sud d'Europa ja els han fet ells abans. En fi, segur que podem matisar els seus comentaris, però en tot cas, hi ha dos elements de la política alemanya que seria molt desitjable que entenguem tots: per una banda la necessitat de pactar els grans canvis amb un ampli consens social: no és suficient enviar el Tribunal Constitucional a repartir bastonades, ni segurament ho serà pactar grans canvis amb una majoria d'escons però no de vots. I segona, que les negociacions impliquen sacrificis per a totes les parts. Està clar que, de moment, no estem en el temps de la negociació entre Catalunya i l'Estat, però al final, com tots els conflictes, s'haurà d'acabar de resoldre en una taula de negociació. I això sempre vol dir renunciar a alguna cosa. El terme win-win sovint s'interpreta com que tots hem de sortir contents d'una negociació, però aquesta idea és equívoca: de fet vol dir que si volem aconseguir algun objectiu haurà de ser a canvi que l'altre també pugui obtenir algun dels seus punts. Estem tots preparats per al diàleg i els sacrificis?

Publicat a:

-L'econòmic 20-09-2015 Pàgina 8

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/4-economia/18-economia/896122-lamic-alemany.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui